

มีคนรักกันถามผมว่า ผมไปทำงานให้แกรัฐบาลบ้างหรือไม่ ซึ่งผมตอบว่าไม่มี แต่ก็ทำให้ผุ้คิด ว่าคนถามอาจมองแง่ดี ว่าผมน่าจะทำประโยชน์ให้แกบ้านเมืองผ่านระบบการเมืองยุค รสช. ได้

ผมกลับมาไตร่ตรองที่บ้าน ว่าคนถามคงจะมองว่า คนแก่อายุผมน่าจะยังทำประโยชน์ให้แกบ้านเมือง หรือสังคมได้ แต่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ ซึ่งเป็นความเข้าใจผิดอย่างยิ่ง เพราะปัจจุบันนี้ ผมยังทำงาน ที่ผมภูมิใจว่า ทำประโยชน์แก่สังคมมาก มากในฐานะคนแก่ซะครับ ไม่ใช่มากอย่างคนหนุ่มสาว

เป็นที่มาของข้อบันทึกนี้ ว่าคนเรามีความถนัดไม่เหมือนกัน คนอย่างผมถนัดงานวิชาการ วิชาความรู้ ชอบเรียนรู้ งานที่ทำในด้านส่งเสริมการเรียนรู้จึงเป็นงานที่ถนัด และทำแล้วมีความสุข ชีวิตช่วงนี้จึงเป็นชีวิตที่มีความสุขมาก โดยเชื่อว่า เป็นงานที่ช่วยหนุน [ประเทศไทย ๔.๐](#) งานที่ผมไม่ถนัดเลยคืองานการเมือง

ที่จริงคนแก่ขนาดผม หน้าที่สำคัญคือประคองตัวให้ดี ให้ยังพอทำประโยชน์ได้ และไม่เป็นภาระแก่คนอื่น ก็น่าจะพอใจแล้ว ไม่น่าจะไปหวังมีตำแหน่งหน้าที่อะไรอีก

วิจารณ์ พานิช

๑๕ มิ.ย. ๖๐

ชีวิตที่พอเพียง 2960. Talent diversity กับ Thailand 4.0.

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

วันอังคารที่ 18 กรกฎาคม 2017 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอังคารที่ 18 กรกฎาคม 2017 เวลา 02:54 น.

คัดลอกจาก: <https://www.gotoknow.org/posts/631154>